

Като дете и момче билъ съмъ кротъкъ. Играяхме въ нашата задънена улица (наричана х. Тодорова съкъ, по името на баща ми) съ многобройните деца отъ махалата, защото Господъ бѣше ги наспорилъ въ всѣка кѫща, както и у насъ. Не обичахъ биткитъ съ турчетата, или съ клуциохорчетата на рѣка Каручка, гдето „бойните припаси“ — валчестите камъни, бѣха неизчерпаеми и за това мнозина се връщаха отъ полесражението съ пукнати глави, посрещани „много любезно“ въ кѫщи.

Като ученикъ обичахъ училището. До III класъ уучихъ добре, но безъ съзнание. Следъ това започнахъ вече да влагамъ интересъ и честолюбие. Успѣхътъ ми се покачваше съ класовете, за да достигне своя максимумъ при завършването на университета. Ималъ съмъ добри съученици, както въ горните класове на гимназията, тъй и като студентъ. Мнозина отъ тѣхъ се издигнаха като много видни учени, писатели, общественици и техники. Понеже бѣхъ здравъ и добре развитъ, рѣдко съмъ боледувалъ. Посещавалъ съмъ училищните занятия най-редовно и повечето класове съмъ изкаралъ безъ да отсѫтствува.

Освенъ училищната работа, докато бѣхъ въ Сливенъ, помагахъ и въ кѫщи, пазарувахъ отъ чаршията, вадихъ съ дървена кофа вода отъ дълбокия ни кладенецъ, цѣпихъ дърва, ходихъ по лозята за грозде и плодове. Па и грижата за гледането на нашето магаре, присъща необходимост на всѣка сливенска кѫща, бѣше възложена на менъ. Домашната работа ми е била винаги приятна защото доставя разнообразие, а вънъ отъ това допринася и за физическото развитие.

Къмъ наследените качества, за които споменахъ, трѣбва да причисля и придобитите, особено презъ училието ми въ странство. Върнахъ се отъ Лайпцигъ закърменъ не само съ немска наука, но и съ германски духъ — съ чувство за редъ, точност и дисциплина, които неизмѣнно съмъ запазилъ и до сега. Ще призная, обаче, че моята точност ми е причинявала много неприятности, когато човѣкъ живѣе въ срѣда, гдето хората никакъ не сѫ точни. Напротивъ, дисциплината и редътъ сѫ ми били много полезни и сѫ благоприятствали всички мои начинания. Обичахъ, освенъ това, да бѣда чистъ, спретнатъ и изправенъ. Водилъ съмъ най-редовенъ